

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **Ing. A. Z.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, o podání žalobce ze dne 18. 6. 2013, o návrhu Krajského soudu v Brně na přikázání věci,

t a k t o :

Věc vedená u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 67/2013 **se p ř i k a z u j e** Krajskému soudu v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou ze dne 18. 6. 2013 domáhal, aby Krajský soud v Brně určil, že podnět ke kárné žalobě na soudce Krajského soudu v Brně JUDr. Evu Trávníčkovou a Mgr. Boháčka na průtahy v konkurzu 227 K 44/2000 byl důvodný. Tvrdil, že místopředseda Krajského soudu v Brně Mgr. Jan Kozák se snažil protizákonně tyto průtahy utulat.

[2] Krajský soud v Brně předložil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu podle § 9 odst. 1 s. ř. s. Předmětem žaloby je nesouhlas žalobce s vyřízením stížnosti místopředsedou Krajského soudu v Brně St.52/2013 ze dne 9. 4. 2013; „*spoluodpovědný*“ je podle žalobce předseda krajského soudu JUDr. Jaromír Pořízek. Žaloba tedy směřuje proti Krajskému soudu v Brně, resp. jeho soudnímu funkcionáři. Tato skutečnost zavdává objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů správního soudnictví Krajského soudu v Brně (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2012, čj. Nad 101/2012 - 18, nebo ze dne 18. 12. 2012, čj. Nad 95/2012 - 6, všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[3] Návrh Krajského soudu v Brně na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu je důvodný.

[4] Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. platí, že Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Zmiňované ustanovení upravuje případ tzv. nutné delegace, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, který má věc projednat a rozhodnout jako věcně a místně příslušný soud.

[5] Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv pouze na skutečně prokázané podjatosti, ale je dáno již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti (blíže viz nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94,

nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005, čj. 4 As 14/2004 - 70). Vzhledem k tomu, že žaloba směřuje proti Krajskému soudu v Brně a tento soud je současně správním soudem, který by měl ve věci rozhodnout, lze mít důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců tohoto soudu. Přestože pouhá skutečnost, že žalovaným je krajský soud, automaticky neznamená, že by v takovéto věci všichni soudci specializovaných senátů tohoto soudu byli vyloučeni z projednávání a rozhodnutí (viz např. usnesení čj. Nad 101/2012 – 18), důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců příslušného soudu lze mít zejména z toho důvodu, že předmětem řízení v nyní posuzované věci je vyřízení stížnosti žalobce místopředsedou Krajského soudu v Brně.

[6] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud přikázal předmětnou věc k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Ostravě, který je geograficky nejbližší soudu, který by měl ve věci rozhodovat podle zákonných kritérií.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. září 2013

JUDr. Jan Passer
předseda senátu